

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 110

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 13 februarie 2014

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 548 din 17 decembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	2-4
REPUBLICĂRI	
Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților	5-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 548

din 17 decembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cromar Prodcum” — S.R.L. din Huedin în Dosarul nr. 325/242/2012 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 472D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât valoarea socială apărută de cele două norme, contravențională și penală, este aceeași, iar diferența este determinată de gravitatea faptei. În cazul infracțiunii, fiind vorba despre pedepse alternative, instanța judecătorească poate aplica doar pedeapsa închisorii, iar, în acest caz, devin incidente prevederile art. 265 din Codul muncii cu privire la posibilitatea aplicării și a unor pedepse complementare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 iunie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 325/242/2012, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurenta Societatea Comercială „Cromar Prodcum” — S.R.L. din Huedin într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva sentinței civile a Judecătoriei Huedin prin care s-a respins plângerea împotriva unui proces-verbal de constatare a contravenției încheiat în temeiul art. 16 alin. (1) și art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (5) și art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, întrucât instituie o amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei pentru comiterea contravenției, în timp ce infracțiunea corespunzătoare nerespectării dispozițiilor privind încheierea contractelor individuale de muncă se sancționează cu amendă penală „între 5.000 lei și 600.000 lei”.

Cu privire la art. 16 alin. (1) din Constituție susține că textul criticat îl discriminează pe cel care a comis o contravenție față de cel care a comis o infracțiune. Astfel, dacă ar fi vorba despre o infracțiune, tratamentul ar fi mai favorabil celui care a comis fapta.

În plus există o „serie de dispoziții penale și/sau procesual penale care pot conduce la reducerea semnificativă a sancțiunilor penale, ceea ce nu există în cazul plângerii contravenționale”.

Prin urmare, în cazul în care o persoană juridică angajează mai mult de 5 persoane fără contract de muncă, amenda are un minim special mai redus decât în contextul în care fapta ar fi contravenție. Arată că în prezenta speță „agentul constator a aplicat minimul prevăzut de textul de lege care sancționează fapta contravențională, care este însă un minim cu dublu superior celui care este prevăzut în legislația penală”.

Totodată, arată că normele de drept penal care reglementează criteriile generale de individualizare a pedepsei și circumstanțele atenuante și efectele lor (art. 72 și următoarele din Codul penal) sunt incidente atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cazul persoanelor juridice, legea nefăcând o distincție în această privință. De asemenea, dispozițiile art. 320¹ din Codul de procedură penală sunt incidente, fără distincție, cu privire la persoane fizice sau juridice, având în vedere principiul *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*, limitele amenzii putând fi reduse cu o pătrime.

În acest context, dincolo de faptul că materia contravențională aparține materiei penale, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, susține că fapta contravențională este sancționată cu un minim de amendă dublu față de minimul amenzii penale, neexistând prevederi exprese în legislația contravențională nici cu privire la diminuarea/reducerea sancțiunii, dispoziții care există însă în materia penală.

Prin urmare, infracțiunea este sancționată mai ușor, ceea ce conduce la discriminare față de persoanele care sunt acuzate de săvârșirea unei fapte cu grad de pericol social mai redus, avantajând persoanele care au comis infracțiunea, ceea ce este profund inechitabil, din moment ce natura/sursa sancționării este una identică, indiferent că este contravenție sau infracțiune.

Referitor la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat, în interpretarea și aplicarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, că materia contravențională aparține domeniului penal, și anume *Cauza Jussila împotriva Finlandei, Cauza Anghel împotriva României, Cauza Zilliberberg împotriva Moldovei, Cauza Tsonzo Tzonev împotriva Bulgariei, Cauza Engel și alții împotriva Olandei și Cauza Ozturk împotriva Germaniei*. Susține că instanța de contencios al drepturilor omului „determină dacă fapta intră în domeniul de aplicare al materiei penale în funcție de criterii alternative: calificarea juridică a infracțiunii litigioase în dreptul național, natura însăși a acesteia și severitatea sancțiunii aplicabile”.

De asemenea, potrivit art. 20 alin. (2) și art. 148 alin. (2) din Constituție, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, convențiile, actele și pactele internaționale sunt obligatorii pentru instanțele interne și se aplică cu preeminență.

Cum materia contravențională aparține materiei penale, arată că, în speță, dincolo de faptul că sancțiunea contravențională ar trebui să fie mai blândă decât cea penală, legea internă sancționează mai dur o faptă contravențională decât o infracțiune, cu încălcarea principiului echității și al proporționalității.

Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale consideră, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate se aplică tuturor celor aflați în situația descrisă în ipoteză, fără discriminare.

Pe de altă parte, severitatea tratamentului penal în cazul nerespectării dispozițiilor de lege privind încheierea contractelor individuale de muncă este superioară celui contravențional, pedeapsa pentru săvârșirea infracțiunii putând fi și închisoarea de la 1 la 2 ani. De asemenea, tragerea la răspundere penală atrage și incompatibilități, interdicții și decăderi care nu se regăsesc în sfera contravențională și, totodată, condamnarea penală implică nu doar pedepse principale, ci și pedepse accesorii sau complementare, ceea ce, de asemenea, nu poate fi regăsit în materie contravențională. Totodată, evidențierea elementelor răspunderii penale în cadrul cazierului judiciar imprimă un caracter mai sever răspunderii penale față de răspunderea contravențională.

Așadar, instanța consideră că toate aceste elemente ale răspunderii penale relevă caracterul mai sever al acesteia față de răspunderea contravențională, chiar dacă, astfel cum este cazul în speță, minimul amenzii contravenționale este superior minimului amenzii penale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, ca urmare a adoptării Legii nr. 40/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 31 martie 2011.

Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „(1) *Constituie contravenție și se sancționează astfel următoarele fapte: [...] e) primirea la muncă a până la 5 persoane fără încheierea unui contract individual de muncă, potrivit art. 16 alin. (1), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei pentru fiecare persoană identificată;*”.

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Referitor la dispozițiile criticate din Codul muncii, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 1.109/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 9 octombrie

2009, constatând constituționalitatea acestora, însă dintr-o altă perspectivă, diferită față de cea invocată de autorul excepției.

În cauza de față se critică inechitatea reglementării contravenționale — din punct de vedere al sancțiunii — față de cea penală, ceea ce, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, contravine art. 16 și art. 1 alin. (5) din Constituție.

2. Cu privire la pretinsa încălcare a principiului egalității în fața legii, consacrat de art. 16 din Legea fundamentală, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor de lege criticate, care fac parte din cap. IV „*Răspunderea contravențională*” din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, primirea la muncă a până la 5 persoane, indiferent de cetățenia acestora, fără încheierea unui contract individual de muncă, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei pentru fiecare persoană identificată.

În conformitate cu art. 264 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, „*Constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la unu la 2 ani sau cu amendă penală primirea la muncă a mai mult de 5 persoane, indiferent de cetățenia acestora, fără încheierea unui contract individual de muncă*”. Potrivit art. 63 alin. (3) teza a doua din Codul penal, când legea „*prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa închisorii mai mare de un an, minimul special este de 500 lei și maximul special de 30.000 lei.*”

Așa cum a statuat Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, principiul constituțional al egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În acest sens este Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994.

Aplicând aceste considerente la speța de față, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu instituie privilegii sau discriminări, instituind un tratament egal între persoanele aflate în ipoteza descrisă de acestea, și anume între persoanele care au primit la muncă până la 5 persoane fără încheierea unui contract individual de muncă și, în consecință, acestea nu contravin prevederilor art. 16 din Constituție.

3. Cât privește critica autorului excepției referitoare la inechitatea reglementării criticate față de reglementarea penală, infracțiunea fiind sancționată mai blând — în opinia sa, Curtea reține că stabilirea regimului sancționator al faptelor contravenționale sau penale, precum și instituirea unor eventuale cauze de reducere a pedepselor intră în atribuțiile de reglementare ale legiuitorului, Curtea Constituțională neputând modifica minimul unei amenzi contravenționale, așa cum a fost stabilit de legiuitor. Astfel, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile suspuse controlului*”.

Curtea reține că, prin Legea nr. 40/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 31 martie 2011, s-a introdus pentru prima dată în Codul muncii infracțiunea de primire la muncă a mai mult de 5 persoane fără încheierea contractelor individuale de muncă, infracțiune care se sancționează cu închisoare de la unu la 2 ani sau cu amendă penală. Realitatea socială este cea care a determinat instituirea unor norme de politică penală și contravențională mai severe, astfel cum reiese din Expunerea de motive a acestei legi, prin care s-a propus „înăsprirea cuantumului sancțiunilor contravenționale aplicabile angajatorului (...) pentru primirea la muncă a până la 5 persoane fără încheierea unui contract individual de muncă” și instituirea „răspunderii penale a angajatorului pentru utilizarea la muncă a mai mult de 5 persoane fără încheierea unui contract de muncă”.

Pe de altă parte, cele două tipuri de amenzi — contravențională și penală — au natură diferită, iar tratamentul sancționator în cazul infracțiunii de primire la muncă a mai mult

de 5 persoane fără încheierea contractelor individuale de muncă nu este mai blând față de cel al contravenției prevăzute de dispozițiile de lege criticate, din moment ce, în cazul infracțiunii, este prevăzută — ca pedeapsă principală alternativă amenzii — sancțiunea închisorii de la 1 an la 2 ani, cu toate consecințele juridice ce decurg din săvârșirea unei infracțiuni, cum ar fi înscrierea acesteia în cazierul judiciar, consecințe care nu există în cazul săvârșirii contravenției.

Totodată, potrivit art. 265 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, „În cazul săvârșirii uneia dintre infracțiunile prevăzute la [...] art. 264 alin. (3), instanța de judecată poate dispune și aplicarea uneia dintre următoarele pedepse complementare:

a) pierderea totală sau parțială a dreptului angajatorului de a beneficia de prestații, ajutoare sau subvenții publice, inclusiv fonduri ale Uniunii Europene gestionate de autoritățile române, pentru o perioadă de până la 5 ani;

b) interzicerea dreptului angajatorului de a participa la atribuirea unui contract de achiziții publice pentru o perioadă de până la 5 ani;

c) recuperarea integrală sau parțială a prestațiilor, ajutoarelor sau subvențiilor publice, inclusiv fonduri ale Uniunii Europene gestionate de autoritățile române, atribuite angajatorului pe o perioadă de până la 12 luni înainte de comiterea infracțiunii;

d) închiderea temporară sau definitivă a punctului ori punctelor de lucru în care s-a comis infracțiunea sau retragerea temporară ori definitivă a unei licențe de desfășurare a activității profesionale în cauză, dacă acest lucru este justificat de gravitatea încălcării.”

În consecință, nu se poate susține că tratamentul sancționator pentru infracțiunea de primire la muncă a mai mult de 5 persoane fără încheierea contractelor individuale de muncă ar fi mai blând față de cel al contravenției prevăzute de dispozițiile de lege criticate.

4. Referitor la pretinsa încălcare a art. 1 alin. (5) din Constituție și la invocarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în materie contravențională, Curtea reține că, prin Decizia nr. 183 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003, a preluat considerentele de principiu din jurisprudența în această materie a Curții Europene a Drepturilor Omului și a arătat, de pildă, invocând Hotărârea din 21 februarie 1984, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Ozturk împotriva Germaniei*, paragraful 50, că, în scopul aplicării prevederilor art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale [acuzatie „în materie penală”], trebuie avute în vedere 3 criterii:

1. caracterizarea faptei în dreptul național;

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Cromar Prodcom” — S.R.L. din Huedin în Dosarul nr. 325/242/2012 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

2. natura faptei;

3. natura și gradul de gravitate ale sancțiunii care ar putea fi aplicată persoanei în cauză.

Așa cum s-a reținut prin Decizia Curții Constituționale nr. 12/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 28 februarie 2013, modul de definire a faptelor prin dreptul intern are o valoare relativă, esențială fiind natura faptei și a sancțiunii. În acest sens sunt invocate hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțate la 24 septembrie 1997 în Cauza *Garyfallou Aebe împotriva Greciei*, paragraful 32, la 2 septembrie 1998 în cauzele *Lauko împotriva Slovaciei*, paragraful 56, precum și *Kadubec împotriva Slovaciei*, paragraful 50.

Un alt precedent constituțional relevant sub aspectul domeniului de aplicare a prevederilor art. 6 din Convenție îl constituie Decizia nr. 197 din 13 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 29 iulie 2003, prin care Curtea Constituțională a stabilit că „legislația contravențională din România, similară celei germane, intră sub prevederile art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”.

Așadar, Curtea reține că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului invocată de autorul excepției se referă la domeniul de aplicare a garanțiilor prevăzute la art. 6 din Convenție în cazul „acuzărilor în materie penală”. Astfel, instanța de contencios al drepturilor omului a statuat că materia contravențională se asimilează celei penale, sub aspectul garanțiilor dreptului la un proces echitabil instituite de art. 6 din Convenție.

Or, în speță, autorul excepției nu critică o eventuală lipsă de garanții ale procesului echitabil în cazul săvârșirii unei contravenții și, în consecință, această jurisprudență a Curții Europene a Drepturilor Omului nu are legătură cu critica autorului, care este nemulțumit de faptul că minimul amenzii contravenționale stabilit de legiuitor este mai mare decât minimul amenzii penale stabilit de Codul penal.

Faptul că, după individualizarea pedepsei făcută de către instanțele judecătorești în procesul de stabilire a uneia din pedepsele astfel reglementate, ținându-se cont de modalitatea concretă în care a fost comisă fapta și de probatoriu, se poate ajunge la situația în care, în cazul infracțiunii, în concret, să se acorde o amendă penală într-un quantum mai mic decât amenda contravențională stabilită de dispozițiile art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, nu conduce la concluzia neconstituționalității acestora raportat la art. 1 alin. (5) din Constituție, care instituie obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

REPUBLICĂRI

ORDONANȚA GUVERNULUI Nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților*)

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — În sensul prezentei ordonanțe, *adulții* sunt persoanele care au vârsta la care pot stabili raporturi de muncă și pot participa la programe de formare profesională, în condițiile legii.

Art. 2. — (1) Adulții au drepturi egale de acces la formare profesională, fără discriminări pe criterii de vârstă, sex, rasă, origine etnică, apartenență politică sau religioasă. Programele de formare profesională se pot realiza atât în limba română, cât și în limbile minorităților naționale sau într-o limbă de circulație internațională.

(2) Societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, companiile și societățile naționale, regiile autonome și alte unități aflate sub autoritatea administrației publice centrale sau locale, unitățile și instituțiile finanțate din fonduri bugetare și extrabugetare, denumite în continuare *angajatori*, vor lua toate măsurile să asigure condiții salariaților pentru a avea acces la formare profesională. Drepturile și obligațiile ce revin angajatorilor și salariaților în perioada în care salariații participă la programele de formare profesională vor fi prevăzute în contractul colectiv sau, după caz, în contractul individual de muncă.

(3) Persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă pot participa, în condițiile legii, la programele de formare profesională organizate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă sau de alți furnizori de formare profesională autorizați, în condițiile legii.

Art. 3. — Formarea profesională a adulților, finalizată cu certificate de calificare sau de absolvire cu recunoaștere națională și/sau certificate de competențe profesionale, este o activitate de interes general care face parte din sistemul național de educație și formare profesională.

Art. 4. — Formarea profesională a adulților are ca principale obiective:

- facilitarea integrării sociale a indivizilor în concordanță cu aspirațiile lor profesionale și cu necesitățile pieței muncii;
- pregătirea resurselor umane capabile să contribuie la creșterea competitivității forței de muncă;
- actualizarea cunoștințelor și perfecționarea pregătirii profesionale în ocupația de bază, precum și în ocupații înrudite;
- schimbarea calificării, determinată de restructurarea economică, de mobilitatea socială sau de modificări ale capacității de muncă;
- însușirea unor cunoștințe avansate, metode și procedee moderne necesare pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu;
- promovarea învățării pe tot parcursul vieții.

Art. 5. — (1) Principiile pentru asigurarea calității în formarea profesională a adulților sunt următoarele:

a) asigurarea calității este parte integrantă a gestionării interne a instituțiilor de formare profesională a adulților;

b) asigurarea calității include evaluarea regulată a instituțiilor, a programelor lor sau a sistemelor de asigurare a calității prin intermediul unor organisme externe de control;

c) organismele externe de control responsabile pentru asigurarea calității fac obiectul unor controale regulate;

d) asigurarea calității include informații despre situații, aporturi, procese și rezultate, punând în același timp accentul pe efecte și pe rezultatele învățării;

e) inițiativele de asigurare a calității sunt coordonate la nivel național și județean pentru a se asigura supravegherea, coerența, sinergia și analiza întregului sistem;

f) asigurarea calității este un proces de cooperare care implică toate nivelurile și sistemele de învățământ și de formare profesională și toate părțile interesate la nivel național.

(2) Sistemele de asigurare a calității includ următoarele elemente:

- obiective și standarde clare și măsurabile;
- orientări pentru punerea în aplicare, inclusiv privind implicarea părților interesate;
- resurse adecvate;
- metode coerente de evaluare, asociind autoevaluarea cu revizuirea externă;
- mecanisme de raportare și proceduri de îmbunătățire;
- rezultate ale evaluării accesibile pe scară largă.

Art. 6. — (1) Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice, împreună cu Ministerul Educației Naționale, Autoritatea Națională pentru Calificări și comitetele sectoriale, elaborează metodologia de implementare a principiilor pentru asigurarea calității, prevăzute la art. 5, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Organismele externe de control responsabile pentru asigurarea calității și atribuțiile acestora se stabilesc prin ordin comun al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului educației naționale în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a metodologiei prevăzute la alin. (1).

Art. 7. — (1) Formarea profesională a adulților cuprinde formarea profesională inițială și formarea profesională continuă organizate prin alte forme decât cele specifice sistemului național de învățământ.

(2) Formarea profesională inițială a adulților asigură pregătirea necesară pentru dobândirea competențelor profesionale minime necesare pentru obținerea unui loc de muncă.

(3) Formarea profesională continuă este ulterioară formării inițiale și asigură adulților fie dezvoltarea competențelor profesionale deja dobândite, fie dobândirea de noi competențe.

*) Republicată în temeiul art. V din Legea nr. 167/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 3 iunie 2013, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 375/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 21 iunie 2002, a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 30 septembrie 2002, rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 21 noiembrie 2002 și ulterior a mai fost modificată și completată prin:

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 147/2002 pentru reglementarea unor probleme financiare și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 13 noiembrie 2002, aprobată prin Legea nr. 41/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 29 ianuarie 2003;

— Ordonanța Guvernului nr. 76/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 791 din 27 august 2004, aprobată prin Legea nr. 454/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.048 din 12 noiembrie 2004;

— Legea nr. 57/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 26 martie 2012.

Art. 8. — (1) În sensul prezentei ordonanțe, *competența profesională* reprezintă capacitatea de a realiza activitățile cerute la locul de muncă la nivelul calitativ specificat în standardul ocupațional.

(2) Competențele profesionale se dobândesc pe cale formală, nonformală sau informală care, în sensul prevederilor prezentei ordonanțe, se definesc astfel:

a) prin *calea formală* se înțelege parcurgerea unui program organizat de un furnizor de formare profesională;

b) prin *calea nonformală* se înțelege practicarea unor activități specifice direct la locul de muncă sau autoinstruirea;

c) prin *calea informală* se înțelege modalitățile de formare profesională neinstituționalizate, nestructurate și neintenționate — contact nesistematic cu diferite surse ale câmpului socio-educational, familie, societate sau mediu profesional.

(3) Formarea profesională a adulților se organizează prin programe de inițiere, calificare, recalificare, perfecționare, specializare, definite astfel:

a) *inițierea* reprezintă dobândirea uneia sau mai multor competențe specifice unei calificări conform standardului ocupațional sau de pregătire profesională;

b) *calificarea*, respectiv *recalificarea*, reprezintă pregătirea profesională care conduce la dobândirea unui ansamblu de competențe profesionale care permit unei persoane să desfășoare activități specifice uneia sau mai multor ocupații;

c) *perfecționarea*, respectiv *specializarea*, reprezintă pregătirea profesională care conduce la dezvoltarea sau completarea cunoștințelor, deprinderilor sau competențelor profesionale ale unei persoane care deține deja o calificare, respectiv dezvoltarea competențelor în cadrul aceleiași calificări, dobândirea de competențe noi în aceeași arie ocupațională sau într-o arie ocupațională nouă, dobândirea de competențe fundamentale/cheie sau competențe tehnice noi.

(4) Programele de formare profesională a adulților prevăzute la alin. (3) se pot realiza, la solicitarea scrisă a beneficiarilor, și în limbile minorităților naționale sau într-o limbă de circulație internațională, cu respectarea libertății de opțiune a tuturor persoanelor adulte interesate de un anumit program.

Art. 9. — Formarea profesională a adulților se poate realiza, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță, după caz, de persoane fizice sau persoane juridice, de drept public sau privat, stabilite în România, în statele membre ale Uniunii Europene sau în statele aparținând Spațiului Economic European, indiferent de forma juridică de organizare a acestora, denumite în continuare *furnizori de formare profesională*.

Art. 10. — (1) Formarea profesională a adulților se organizează în mod distinct pe niveluri de pregătire, profesii, ocupații, meserii și specializări, ținându-se seama de nevoile angajatorilor, de competențele de bază ale adulților, de cerințele posturilor pe care aceștia le ocupă și de posibilitățile lor de promovare sau de încadrare în muncă, precum și de cerințele de pe piața muncii și aspirațiile adulților.

(2) În cadrul formării profesionale prevăzute la art. 3 poate funcționa sistemul de credite transferabile.

(3) Formele de realizare a formării profesionale a adulților sunt:

a) cursuri organizate de furnizorii de formare profesională;

b) cursuri organizate de angajatori în cadrul unităților proprii;

c) stagii de practică și specializare în unități din țară sau din străinătate;

d) alte forme de pregătire profesională.

CAPITOLUL II

Organizarea formării profesionale a adulților

Art. 11. — (1) Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârșnice și Ministerul Educației Naționale, la propunerea Autorității Naționale pentru Calificări, în baza planurilor naționale de dezvoltare și de acțiune a programelor de guvernare și a strategiilor sectoriale, elaborează politici și strategii naționale privind dezvoltarea resurselor umane, inclusiv

calificările și formarea profesională a adulților, pe care le supun spre aprobare Guvernului.

(2) Strategiile sectoriale și teritoriale privind formarea profesională a adulților se elaborează de ministere, agenții naționale și alte organe ale administrației publice centrale de specialitate, după caz, cu consultarea autorităților administrației publice locale.

(3) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă îndeplinește următoarele atribuții în domeniul formării forței de muncă:

a) coordonează la nivel național activitatea de formare profesională a persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă, potrivit legii, pune în aplicare politicile și strategiile privind calificarea și recalificarea persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă;

b) organizează programe de formare profesională pentru aceste categorii de adulți prin centre proprii, prin centre private sau prin furnizori de formare profesională autorizați;

c) atribuie programe de formare profesională prin încredințare directă, prin selecție de oferte sau prin licitație, în condițiile legii.

Art. 12. — Pentru realizarea formării profesionale a propriilor salariați angajatorii vor consulta organizațiile sindicale sau, după caz, reprezentanții salariaților în vederea elaborării planurilor de formare profesională în concordanță cu programele de dezvoltare și cu strategiile sectoriale și teritoriale.

Art. 13. — Formarea profesională a adulților se realizează prin programe de formare profesională ce cuprind totalitatea activităților de pregătire teoretică și/sau practică în vederea realizării obiectivelor de formare de competențe pentru un anumit domeniu.

Art. 14. — (1) Programele de formare profesională se organizează de furnizorii de formare profesională pentru ocupații, meserii, specializări și profesii, denumite în continuare *ocupații*, cuprinse în Clasificarea ocupațiilor din România — C.O.R.

(2) Programele de formare profesională se organizează de furnizorii de formare profesională și pentru:

a) competențe profesionale comune mai multor ocupații;

b) competențe-cheie;

c) competențe transversale.

(3) Autoritatea Națională pentru Calificări elaborează, actualizează și gestionează Registrul Național al Calificărilor Profesionale din România, cu sprijinul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârșnice, Ministerului Educației Naționale și cu consultarea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, a ministerelor, a agențiilor naționale, a celorlalte organe ale administrației publice centrale de specialitate, precum și a organizațiilor profesionale.

(4) Registrul Național al Calificărilor Profesionale din România se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 15. — (1) Programele de formare profesională asigură dobândirea unor competențe profesionale în conformitate cu standardele ocupaționale, respectiv standardele de pregătire profesională, recunoscute la nivel național.

(2) *Standardul ocupațional*, respectiv *standardul de pregătire profesională*, este documentul care precizează competențele profesionale necesare practicării unei ocupații, respectiv specifice unei calificări.

Art. 16. — (1) Furnizorii de formare profesională care solicită organizarea de programe de formare profesională în ocupații pentru care nu există standarde ocupaționale, respectiv standarde de pregătire profesională elaborează proiecte de standarde ocupaționale care se supun spre validare comitetelor sectoriale.

(2) După validarea standardelor ocupaționale de către comitetele sectoriale, acestea se supun spre aprobare Autorității Naționale pentru Calificări.

(3) În cazul neaprobării proiectului de standard ocupațional de către Autoritatea Națională pentru Calificări în termen de

6 luni de la autorizare, furnizorul de formare profesională poate organiza un nou program de formare profesională pentru ocupația respectivă numai după aprobarea standardului ocupațional.

Art. 17. — (1) Programele de formare profesională cuprind, în principal, următoarele elemente:

- a) obiectivele programului de formare profesională exprimate în competențele profesionale ce urmează să fie dobândite de fiecare persoană care urmează programul;
- b) durata de pregătire pentru realizarea obiectivelor propuse;
- c) numărul minim și maxim de participanți pentru un ciclu sau o serie de pregătire;
- d) calificarea persoanelor cu atribuții de instruire teoretică și practică, denumite în continuare *formatori*;
- e) programa de pregătire;
- f) mijloacele și metodele prin care se asigură transmiterea și asimilarea cunoștințelor și formarea deprinderilor practice necesare ocupației respective;
- g) dotările, echipamentele și materialele necesare formării;
- h) procedura de evaluare în conformitate cu obiectivele specifice programului de formare profesională.

(2) Programa de pregătire poate fi structurată pe module cuantificate în credite transferabile.

(3) Furnizorii de formare profesională care organizează programe și pentru persoane cu nevoi speciale vor adapta programele în mod corespunzător în vederea asigurării accesului egal și nediscriminatoriu al acestor categorii de persoane la formarea profesională.

(4) Furnizorii de formare profesională care organizează programe în limbile minorităților naționale sau într-o limbă de circulație internațională vor întocmi programul de formare atât în limba română, cât și în limba minorității naționale sau în limba de circulație internațională pentru care solicită autorizarea.

Art. 18. — Participanții la programele de formare profesională nu pot fi obligați să participe la alte activități decât cele prevăzute în programa de pregătire.

Art. 19. — (1) Furnizorii de formare profesională care organizează programe finalizate cu certificate de calificare recunoscute la nivel național încheie contracte de formare profesională cu participanții la aceste programe.

(2) Modelul contractului de formare profesională, prevăzut la alin. (1), se aprobă prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe, prevăzute la art. 65.

(3) Furnizorii de formare profesională vor înregistra contractele de formare profesională la agențiile pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București, după caz.

Art. 20. — (1) Formarea profesională se poate realiza și prin ucenicie la locul de muncă.

(2) Condițiile în care se desfășoară formarea profesională prin ucenicie la locul de muncă se reglementează prin lege specială.

CAPITOLUL III

Autorizarea furnizorilor de formare profesională

Art. 21. — (1) Furnizorii de formare profesională pot organiza programe de formare profesională, finalizate prin certificate de calificare sau de absolvire cu recunoaștere națională, numai dacă au prevăzut în statut sau, după caz, în autorizația pentru desfășurarea unor activități independente, activități de formare profesională și sunt autorizați în condițiile legii.

(2) Programele postuniversitare de educație permanentă, furnizate de instituțiile de învățământ superior acreditate, precum și alte programe de formare profesională a adulților de nivel universitar, organizate în învățământul superior, se supun numai mecanismelor specifice de autorizare și acreditare academică.

(3) Angajatorii pot organiza programe de formare profesională pentru salariații proprii, în baza cărora eliberează

certificate de absolvire recunoscute numai în cadrul unităților respective.

(4) Certificatele prevăzute la alin. (3) au recunoaștere națională numai dacă angajatorii sunt autorizați ca furnizori de formare profesională.

Art. 22. — (1) Activitatea de autorizare a furnizorilor de formare profesională este coordonată de către Autoritatea Națională pentru Calificări.

(2) În vederea autorizării furnizorilor de formare profesională, Autoritatea Națională pentru Calificări înființează, în subordinea sa, comisii de autorizare județene, respectiv a municipiului București, fără personalitate juridică, denumite în continuare *comisii de autorizare*.

Art. 23. — (1) Comisiile de autorizare sunt constituite din 5 membri, după cum urmează:

- a) directorul agenției pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București, care are calitatea de președinte;
- b) un reprezentant al inspectoratului școlar județean, respectiv al municipiului București;
- c) un reprezentant al agenției pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București;
- d) un reprezentant al asociațiilor patronale reprezentative la nivel județean, propus prin consens;
- e) un reprezentant al organizațiilor sindicale reprezentative la nivel județean, propus prin consens.

(2) Pentru fiecare dintre membrii comisiei de autorizare menționați la alin. (1) instituțiile publice, asociațiile patronale și organizațiile sindicale menționate la alin. (1) pot nominaliza câte un supleant.

(3) Mandatul membrilor comisiilor de autorizare este de 4 ani, mandat ce poate fi reînnoit pentru noi intervale de câte 4 ani.

(4) În timpul mandatului lor membrii comisiilor de autorizare pot fi revocați de cei care i-au numit, la solicitarea Autorității Naționale pentru Calificări, în următoarele situații:

- a) au săvârșit fapte penale pentru care au suferit condamnări definitive sau orice alte fapte de natură să afecteze autoritatea comisiei de autorizare;
- b) se află într-o situație de conflict de interese;
- c) și-au pierdut calitatea în temeiul căreia au fost propuși de către aceste autorități;
- d) au încălcat prevederile Regulamentului de organizare și funcționare al comisiilor de autorizare județene, respectiv a municipiului București și a secretariatelor tehnice ale acestora.

(5) Existența uneia dintre situațiile care determină revocarea membrilor comisiei de autorizare se constată de către Autoritatea Națională pentru Calificări în baza sesizării transmise instituțiilor publice, asociațiilor patronale și organizațiilor sindicale prevăzute la alin. (1) care i-au numit.

(6) În cazul vacantării locurilor în comisiile de autorizare, ca urmare a demisiei, revocării sau decesului, instituția publică, asociația patronală sau organizația sindicală care i-a propus numește alte persoane pentru durata rămasă a mandatului.

(7) În exercitarea atribuțiilor ce le revin, comisiile de autorizare folosesc evaluatori de furnizori și programe de formare.

(8) Sediile comisiilor de autorizare se află la agențiile pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București.

(9) Pentru exercitarea atribuțiilor ce le revin, comisiile de autorizare sunt ajutate de secretariate tehnice care au sediul la agențiile pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București. Secretariatele tehnice sunt formate din două persoane desemnate astfel: o persoană de către directorul agenției pentru plăți și inspecție socială județene, din personalul propriu, și o persoană desemnată de către inspectorul școlar general al inspectoratului școlar județean, din personalul propriu, prin delegare. În municipiul București, secretariatul tehnic este format din 6 persoane desemnate astfel: 3 persoane de către directorul Agenției pentru Plăți și Inspecție Socială a

Municipiului București, din personalul propriu, și 3 persoane desemnate de către inspectorul școlar general al Inspectoratului Școlar al Municipiului București, din personalul propriu, prin delegare.

Art. 24. — (1) Pentru activitatea desfășurată, membrii comisiilor de autorizare sau, după caz, supleanții acestora, care participă la ședințele comisiei, sunt plătiți de agențiile pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București, pe baza unor tarife stabilite de Autoritatea Națională pentru Calificări, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

(2) Evaluatorii de furnizori și programe de formare folosiți de comisiile de autorizare sunt plătiți de agențiile pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București, pe baza unor tarife stabilite de Autoritatea Națională pentru Calificări, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, în care se pot include și cheltuielile de deplasare, la nivelul prevăzut de reglementările în vigoare pentru salariații instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit, pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului.

(3) Plata evaluatorilor de furnizori și programe de formare folosiți de Autoritatea Națională pentru Calificări se efectuează de aceasta, potrivit prevederilor aplicabile personalului plătit din fonduri publice.

Art. 25. — (1) Comisiile de autorizare au următoarele atribuții:

- a) autorizează furnizorii de formare profesională;
- b) oferă consultanță și informații furnizorilor de formare profesională;
- c) monitorizează activitatea furnizorilor de formare profesională și organizarea examenelor de absolvire și, după caz, retrag autorizația acestora;
- d) coordonează organizarea examenelor de absolvire la terminarea cursurilor de inițiere, calificare, recalificare, perfecționare profesională și alte forme specifice.

(2) Secretariatele tehnice au următoarele atribuții:

- a) primesc dosarele furnizorilor de formare, verifică conținutul și organizează evidența acestora;
- b) înaintează președintelui comisiei de autorizare dosarul furnizorului de formare profesională;
- c) înregistrează tabelele nominale cu participanții la programele de formare profesională, care au încheiat contracte cu furnizorii;
- d) primesc și înregistrează notificările furnizorilor de formare profesională neautorizați și transfrontalieri;
- e) întocmesc și actualizează Registrul județean al absolvenților programelor autorizate de formare profesională a adulților.

(3) Furnizorii de formare profesională, prin intermediul Punctului de contact unic electronic (PCU), pot îndeplini formalitățile și procedurile necesare privind accesul la exercitarea serviciilor de formare profesională, potrivit prevederilor art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

(4) În cazul furnizorilor de formare profesională autorizați, prevederile art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010, nu se aplică în cazul controlului:

- a) spațiilor în care se desfășoară programele de formare profesională;
- b) dotărilor și echipamentelor necesare desfășurării programului de formare profesională;
- c) resurselor umane implicate în furnizarea programului de formare profesională.

Art. 26. — (1) Autorizarea furnizorilor de formare profesională se face pe baza criteriilor de evaluare, pentru o perioadă de

4 ani, cu posibilitatea de reînnoire la cererea furnizorului, cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea perioadei de valabilitate a autorizației.

(2) Autorizația se acordă pentru fiecare dintre ocupațiile/calificările/competențele-cheie/competențele transversale pentru care furnizorii de formare profesională organizează programe de formare profesională.

(3) Autorizarea se certifică printr-un document ale cărui formă, conținut și regim de eliberare se stabilesc prin ordin comun al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului educației naționale.

Art. 27. — Pentru a se supune autorizării în vederea eliberării de certificate cu recunoaștere națională, furnizorii de formare profesională stabiliți în România trebuie să îndeplinească următoarele condiții de eligibilitate:

- a) să fie legal constituit;
- b) să aibă prevăzute în statut sau, după caz, în actul de înființare activități de formare profesională;
- c) să își îndeplinească obligațiile de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor datorate, potrivit legislației în vigoare.

Art. 28. — (1) Criteriile de evaluare a furnizorilor de formare profesională au în vedere următoarele elemente:

- a) programul de formare profesională;
- b) implementarea criteriilor de asigurare a calității;
- c) experiența furnizorilor de formare profesională și rezultatele activității lor anterioare obținerii autorizării sau în alte programe de formare profesională pe care le-au realizat, dacă este cazul;
- d) resursele umane, materiale și financiare;
- e) autorizațiile și avizele necesare desfășurării programelor de formare profesională, după caz.

(2) În vederea autorizării, furnizorii de formare profesională trebuie să facă dovada că realizează programele de formare profesională cu formatori care au profiluri sau specialitatea corespunzătoare programei de pregătire, respectiv care au pregătirea specifică educației adulților conform standardelor ocupaționale.

(3) În vederea autorizării unui program de formare în limba minorității naționale sau într-o limbă de circulație internațională, furnizorii de formare profesională trebuie să facă dovada că realizează programele de formare profesională cu formatori care au profiluri sau specialitatea corespunzătoare programei de pregătire și cunosc, după caz, limba minorității naționale respective sau o limbă de circulație internațională pentru care a fost autorizat programul.

Art. 29. — (1) Autorizația se acordă dacă se constată îndeplinirea criteriilor de evaluare prevăzute la art. 28 alin. (1) dovedite prin fișa de autoevaluare și documentele justificative.

(2) În vederea autorizării, verificarea privind dotările, echipamentele și materialele utilizate de către furnizorul de formare profesională care dorește să se autorizeze se face numai la fața locului de către evaluatorii de furnizori și programe de formare folosiți de comisiile de autorizare.

Art. 30. — (1) În cazul modificărilor condițiilor de autorizare, furnizorul de formare profesională este obligat să notifice comisiei de autorizare în raza căreia își va desfășura activitatea cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de data estimată a începerii activității.

(2) Notificarea este însoțită de declarația pe propria răspundere a reprezentantului legal al furnizorului de formare profesională autorizat, prevăzută în anexa nr. 5.

(3) Furnizorul de formare profesională poate începe programul de formare profesională, în condițiile alin. (1), numai dacă primește de la comisia de autorizare acordul scris prevăzut în anexa nr. 6.

Art. 31. — (1) Autorizația poate fi retrasă de comisia de autorizare dacă se constată nerespectarea condițiilor de autorizare și a programelor pentru care furnizorul de formare profesională a fost autorizat sau dacă, în mod repetat, rezultatele la examenele de absolvire sunt nesatisfăcătoare.

(2) Furnizorul de formare profesională căruia i s-a retras autorizația poate să solicite o nouă autorizare numai dacă face dovada îndeplinirii cerințelor prevăzute de prezenta ordonanță sau, după caz, a plății amenzilor prevăzute la art. 54.

(3) Furnizorul de formare profesională căruia i s-a retras de două ori autorizația pentru aceeași calificare pierde dreptul de a mai organiza programe de formare profesională pentru calificarea respectivă pentru o perioadă de 2 ani.

(4) Lista furnizorilor de formare profesională, inclusiv a filialelor furnizorilor de formare profesională și centrelor de formare profesională, fără personalitate juridică, cărora li s-a retras autorizația, se actualizează și se publică trimestrial pe site-ul Autorității Naționale pentru Calificări.

Art. 32. — Furnizorii de formare profesională sunt înregistrați, după caz, în:

a) Registrul național al furnizorilor de formare profesională autorizați;

b) Registrul național al furnizorilor de formare profesională neautorizați, prevăzut în anexa nr. 1;

c) Registrul național al furnizorilor de formare profesională transfrontalieri, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 33. — Pentru accesul la servicii de formare profesională, furnizorilor de formare profesională prevăzuți la art. 32 lit. b) și c) li se aplică prevederile art. 5 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

Art. 34. — (1) Furnizorii de formare profesională din Uniunea Europeană și Spațiul Economic European, care prestează servicii de formare profesională în sistem transfrontalier și nu emit certificate cu recunoaștere națională, nu se supun procesului de autorizare prevăzut la art. 21 și, la prima prestare, sunt obligați să notifice cu 5 zile înainte de începerea programului de formare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3, organizarea de servicii de formare profesională comisiei de autorizare în raza căreia își desfășoară activitatea sau PCU.

(2) Notificarea este însoțită de următoarele documente:

a) documentul din care rezultă dreptul de a furniza activități de formare profesională în statul de proveniență;

b) dovada naționalității furnizorului de formare profesională;

c) dovada stabilirii legale în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European pentru a exercita activitățile în cauză, din care să reiasă că poate exercita serviciile de formare profesională și că nu îi este interzisă exercitarea acestora, nici măcar temporar, atunci când se eliberează dovada;

d) dovada calificărilor profesionale ale formatorilor necesare prestării serviciilor de formare profesională.

(3) Dacă furnizorii de formare profesională din Uniunea Europeană și Spațiul Economic European, care prestează servicii de formare profesională în sistem transfrontalier, doresc să emită certificate cu recunoaștere națională, trebuie să îndeplinească suplimentar și criteriile de evaluare prevăzute la art. 28 și să prezinte documentele enumerate la alin. (2).

Art. 35. — (1) Furnizorii de formare profesională care prestează servicii de formare profesională în sistem transfrontalier sunt obligați, la fiecare prestare, să notifice, conform modelului prevăzut în anexa nr. 4, organizarea de servicii de formare profesională comisiei de autorizare în raza căreia își desfășoară activitatea sau PCU.

(2) Notificarea este însoțită de următoarele documente:

a) documentul din care rezultă dreptul de a furniza activități de formare profesională în statul de proveniență;

b) dovada naționalității furnizorului de formare profesională;

c) dovada stabilirii legale în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European pentru a exercita activitățile în cauză, din care să reiasă că poate exercita serviciile de formare profesională și că nu îi este interzisă exercitarea acestora, nici măcar temporar, atunci când se eliberează dovada;

d) dovada calificărilor profesionale ale formatorilor necesare prestării serviciilor de formare profesională.

Art. 36. — Furnizorii de formare profesională stabiliți în România, care nu doresc eliberarea certificatelor cu recunoaștere națională, îndeplinesc, la prima prestare, condiția notificării prevăzută la art. 34 alin.(1) și (2) și, pentru fiecare prestare ulterioară, condiția notificării prevăzută la art. 35.

Art. 37. — (1) Secretariatul tehnic al comisiei de autorizare județene, respectiv a municipiului București este obligat să gestioneze și să actualizeze, la nivel județean, registrele prevăzute la art. 32.

(2) Autoritatea Națională pentru Calificări gestionează și actualizează, la nivel național, registrele prevăzute la art. 32.

Art. 38. — (1) Autoritatea Națională pentru Calificări are următoarele atribuții în activitatea de autorizare a furnizorilor de formare profesională:

a) îndrumă metodologic, coordonează și controlează activitatea comisiilor de autorizare și a secretariatelor tehnice ale acestora;

b) în colaborare cu Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și cu Ministerul Educației Naționale, elaborează metodologia de autorizare a furnizorilor de formare profesională a adulților, metodologia certificării formării profesionale a adulților, precum și alte metodologii necesare formării profesionale a adulților;

c) aprobă programele-cadru de formare profesională care sunt obligatorii pentru furnizorii de formare profesională și în baza cărora aceștia elaborează programele de formare profesională;

d) monitorizează furnizorii de formare profesională autorizați;

e) rezolvă contestațiile depuse de furnizorii de formare profesională în legătură cu activitatea comisiilor de autorizare;

f) propune criterii de asigurare a calității programelor de formare profesională a adulților.

(2) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, Autoritatea Națională pentru Calificări folosește evaluatori de furnizori și programe de formare.

(3) Autoritatea Națională pentru Calificări elaborează și aprobă Regulamentul de organizare și funcționare al comisiilor de autorizare județene, respectiv a municipiului București și a secretariatelor tehnice ale acestora.

Art. 39. — (1) În vederea autorizării, furnizorii de formare profesională plătesc taxe de autorizare, care se constituie venituri la bugetul de stat, conform legii.

(2) Nivelul taxei de autorizare este de două salarii de bază minime brute pe țară, garantate în plată.

Art. 40. — Autoritatea Națională pentru Calificări întocmește Registrul național al furnizorilor de formare profesională a adulților, care cuprinde toți furnizorii de formare profesională autorizați.

CAPITOLUL IV

Evaluarea și certificarea formării profesionale a adulților

Art. 41. — Participanții la programele de formare profesională susțin examene de absolvire la terminarea stagiilor de pregătire teoretică sau practică.

Art. 42. — (1) Examenul de absolvire reprezintă un set de probe teoretice și/sau practice prin care se constată dobândirea competențelor specifice programului de formare profesională, cu respectarea criteriilor de asigurare a calității.

(2) Examenul de absolvire se susține în fața unei comisii de examinare constituite din:

a) 2 specialiști din afara furnizorului de formare profesională;

b) un specialist care reprezintă furnizorul de formare profesională.

(3) La examen pot asista și reprezentanți ai beneficiarilor programelor de formare profesională.

Art. 43. — Metodologia certificării formării profesionale a adulților se aprobă, la propunerea Autorității Naționale pentru Calificări, prin ordin comun al ministrului muncii, familiei,

protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului educației naționale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 44. — (1) În funcție de tipul programului și de formele de realizare a formării profesionale, furnizorul de formare profesională autorizat poate elibera următoarele tipuri de certificate:

a) pentru cursuri de calificare sau recalificare și pentru ucenicie la locul de muncă, certificat de calificare profesională;
b) pentru cursuri și stagii de inițiere, precum și pentru cursuri și stagii de perfecționare sau de specializare, certificat de absolvire.

(2) În cazul programelor de formare profesională structurate pe module, la terminarea fiecărui modul, după susținerea testului de evaluare, se eliberează certificat de absolvire cu menționarea competențelor profesionale dobândite, cuantificate în credite transferabile.

(3) Certificatele de calificare profesională și de absolvire sunt tipărite de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, poartă antetul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și al Ministerului Educației Naționale și au regimul actelor de studii.

(4) Formularele certificatelor de calificare profesională și, respectiv, de absolvire se pun la dispoziție furnizorilor de formare profesională, contra cost, de către Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice prin agențiile pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București.

(5) Certificatele de calificare profesională sau de absolvire se eliberează însoțite de o anexă în care se precizează competențele profesionale dobândite.

Art. 45. — (1) Evaluarea și certificarea competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale se fac în centre de evaluare a competențelor profesionale.

(2) Autoritatea Națională pentru Calificări autorizează și monitorizează centrele de evaluare a competențelor profesionale.

(3) Autoritatea Națională pentru Calificări evaluează și certifică evaluatorii de competențe profesionale, evaluatorii de evaluatori și evaluatorii externi.

(4) Procedura de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale este aprobată prin ordin comun al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului educației naționale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL V

Finanțarea formării profesionale a adulților

Art. 46. — Formarea și evaluarea rezultatelor formării profesionale a adulților se finanțează din următoarele surse:

a) fonduri proprii ale angajatorilor;
b) bugetul asigurărilor pentru șomaj;
c) sponsorizări, donații, surse externe atrase;
d) taxe de la persoanele participante la programele de formare profesională.

Art. 47. — Societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, companiile și societățile naționale, unitățile cooperatiste, regiile autonome și alte instituții pot efectua cheltuieli pentru formarea profesională a salariaților, cheltuieli care se deduc, după caz, din impozitul pe profit sau din impozitul pe venit.

Art. 48. — Instituțiile finanțate din fonduri extrabugetare pot efectua cheltuieli pentru formarea profesională a salariaților din aceste venituri.

Art. 49. — Instituțiile finanțate de la bugetul de stat sau de la bugetele locale pot finanța cheltuielile cu formarea profesională a salariaților din surse bugetare sau extrabugetare, potrivit bugetelor proprii aprobate.

Art. 50. — (1) Pe perioada în care participă la programe de formare profesională finanțate de angajatori salariații primesc

drepturile salariale stabilite potrivit contractului individual de muncă pentru program normal de lucru.

(2) Angajatorii suportă cheltuielile de deplasare pentru participarea la programele de formare profesională, dacă aceste programe se desfășoară în altă localitate decât cea în care salariatul își are locul de muncă.

Art. 51. — Salariații care, la cererea angajatorului, participă la programe de formare profesională pe o perioadă de cel puțin 3 luni încheie cu acesta acte adiționale la contractele individuale de muncă, prin care sunt stabilite drepturile și obligațiile după absolvire.

Art. 52. — Programele de formare profesională organizate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă se finanțează din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în condițiile legii.

Art. 53. — (1) Finanțarea formării profesionale se poate realiza și din sponsorizări, donații sau din surse externe.

(2) Condițiile și formele în care se acordă furnizorilor de formare profesională sprijin financiar din surse externe vor corespunde legislației în vigoare sau prevederilor acordurilor internaționale de cooperare la care România este parte.

Art. 54. — (1) Constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea, de către furnizorii de formare profesională, a prevederilor art. 16 alin. (3) și ale art. 18, cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei;

b) nerespectarea, de către furnizorii de formare profesională neautorizați, a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. d), e) și g) și alin. (3), cu amendă de 5.000 lei și suspendarea activității până la data remedierii neregulilor constatate;

c) nerespectarea, de către furnizorii de formare profesională, a prevederilor art. 19 alin. (1) și (3), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

d) nerespectarea, de către furnizorii de formare profesională, a prevederilor art. 30 și ale art. 35—36, cu amendă de la 7.000 lei la 10.000 lei;

e) nerespectarea, de către furnizorii de formare profesională neautorizați, a prevederilor art. 60, cu amendă de 1.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul împuternicit din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și Ministerului Educației Naționale.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1), agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 55. — (1) Programele de formare profesională care au început înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe vor continua, până la finalizare, în condițiile stabilite prin actele normative aflate în vigoare la data începerii acestor programe.

(2) Furnizorii de formare profesională care au în derulare programe mai pot funcționa în această calitate cel mult 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe. După această dată aceștia pot funcționa numai dacă sunt autorizați.

Art. 56. — (1) Furnizorii de formare profesională care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe au în derulare programe de formare profesională în vederea dobândirii unor competențe pentru care nu există standarde ocupaționale, după finalizarea acestor programe, își pot continua activitatea numai în condițiile prezentei ordonanțe.

(2) În cazuri speciale se pot organiza programe de formare profesională pentru dobândirea de competențe pentru care nu există standarde ocupaționale, numai cu aprobarea Ministerului

Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și a Ministerului Educației Naționale.

Art. 57. — Furnizorii de formare profesională prevăzuți la art. 9 au obligația de a respecta prevederile art. 26 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

Art. 58. — Furnizorii de formare profesională autorizați sunt scutiți de plata T.V.A. pentru operațiunile de formare profesională.

Art. 59. — Furnizorii de formare profesională vor pune la dispoziție direcțiilor teritoriale de statistică datele solicitate de acestea, referitoare la activitățile de formare profesională a adulților.

Art. 60. — În vederea realizării unor analize, studii și cercetări statistice, furnizorii de formare profesională neautorizați sunt obligați să raporteze trimestrial, până la data de 15 a primei luni din trimestrul următor, la secretariatul tehnic al comisiei de autorizare în raza căruia își desfășoară activitatea de formare profesională sau, după caz, la PCU situația prevăzută în anexa nr. 7.

Art. 61. — (1) Institutul Național de Statistică va include în programul său de activitate cercetarea statistică periodică a formării profesionale a adulților.

(2) Metodologia de realizare a cercetării statistice aferente formării profesionale a adulților, precizarea indicatorilor urmăriți și a modului de calcul al acestora, precum și periodicitatea acestei cercetări vor fi stabilite de Institutul Național de Statistică în colaborare cu Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, Ministerul Educației Naționale și Autoritatea Națională pentru Calificări.

Art. 62. — (1) Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și Ministerul Educației Naționale

exercită controlul asupra modului în care se organizează, desfășoară și finalizează formarea profesională a adulților și aplică sancțiuni potrivit prezentei ordonanțe.

(2) Procedura privind controlul și aplicarea sancțiunilor se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și al ministrului educației naționale.

Art. 63. — Prezenta ordonanță se completează cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010, și cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 64. — Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezenta ordonanță.

Art. 65. — Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și Ministerul Educației Naționale împreună cu Autoritatea Națională pentru Calificări vor elabora și vor supune spre aprobare Guvernului norme metodologice pentru aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe, în termen de 90 de zile de la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 66. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2001, cu excepția prevederilor art. 23 alin. (2) care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2003.

*

Prezenta ordonanță transpune Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 376 din 27 decembrie 2006.

ANEXA Nr. 1

REGISTRUL NAȚIONAL al furnizorilor de formare profesională neautorizați

Județul	Data și numărul de înregistrare	Denumirea furnizorului	Datele de contact	Forma de organizare	Codul unic de înregistrare etc.	Denumirea programului/ programelor de formare profesională	Adresa/Adresele locului de desfășurare a programului de formare profesională	Durata programului de formare profesională	Observații
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Semnificația coloanelor din tabelul de mai sus este următoarea:

1. Județul — se va completa numele județului unde furnizorul de formare profesională neautorizat a făcut notificarea prevăzută la anexa nr. 3;

2. Data și numărul de înregistrare — se va completa cu data și numărul de înregistrare atribuite furnizorului de formare profesională neautorizat de către secretariatul tehnic al comisiei de autorizare județene, respectiv a municipiului București;

3. Denumirea furnizorului — se va completa cu denumirea furnizorului de formare profesională neautorizat, așa cum rezultă din actul constitutiv sau, după caz, modificator: act adițional, hotărârea AGA, decizia CA, act de înființare, hotărârea asociatului unic etc.;

4. Datele de contact (adresă, telefon, fax, e-mail etc.) — se vor completa datele de contact actualizate;

5. Forma de organizare — se completează cu denumirea formei de organizare, conform reglementărilor legale în vigoare: societate reglementată de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare (SRL, SA, SNC, SCS, SCA)/companie națională/societate națională/regie autonomă/cooperativă de credit/casă centrală/societate cooperativă/cooperativă agricolă/institut național de cercetare-dezvoltare/

grup de interes economic (comerciant, necomerciant)/grup european de interes economic (comerciant, necomerciant) /societate europeană/ societate cooperativă europeană/sucursală, persoană fizică autorizată (PFA), asociație, fundație etc.;

6. Codul unic de înregistrare — se va completa, după caz, în funcție de forma de organizare;

7. Denumirea programului/programelor de formare profesională — se vor enumera toate programele de formare profesională, în cazul în care furnizorul de formare profesională neautorizat desfășoară mai multe programe;

8. Adresa/Adresele locului de desfășurare a programului de formare profesională — se va completa cu adresele spațiilor în care se vor desfășura atât instruirea teoretică, cât și cea practică;

9. Durata programului de formare profesională — se va completa cu durata exprimată în ore;

10. Observații — această rubrică se completează numai la prima notificare — se va completa cu informații referitoare la: numărul și denumirea programelor de formare profesională desfășurate în ultimii 2 ani; număr de participanți la programele de formare profesională desfășurate în ultimii 2 ani.

**REGISTRUL NAȚIONAL
al furnizorilor de formare profesională transfrontalieri**

Județul	Data și numărul de înregistrare	Denumirea furnizorului transfrontalier	Naționalitatea	Datele de contact	Forma de organizare	Codul unic de înregistrare etc.	Denumirea programului/ programelor de formare profesională	Adresa locului de desfășurare a programului de formare profesională	Durata programului de formare profesională	Observații
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Semnificația coloanelor din tabelul de mai sus este următoarea:

1. Județul — se va completa numele județului unde furnizorul de formare profesională a făcut notificarea pentru programele de formare profesională prestate în sistem transfrontalier;

2. Data și numărul de înregistrare — se va completa cu data și numărul de înregistrare atribuite furnizorului de formare profesională transfrontalier de către secretariatul tehnic al comisiei de autorizare județene, respectiv a municipiului București;

3. Denumirea furnizorului transfrontalier — se va completa cu denumirea furnizorului de formare profesională transfrontalier, așa cum rezultă din actul constitutiv sau, după caz, modificator: act adițional, hotărârea AGA, decizia CA, act de înființare, hotărârea asociatului unic etc.;

4. Naționalitatea — se va completa cu naționalitatea declarată și susținută de dovezi de reprezentantului furnizorului transfrontalier de formare profesională;

5. Datele de contact (adresă, telefon, fax, e-mail etc.) — se va completa cu datele de contact ale furnizorului de formare profesională transfrontalier din țara de origine;

6. Forma de organizare — se completează cu denumirea formei de organizare, conform reglementărilor legale în vigoare specifice țării de proveniență a furnizorului transfrontalier: societate reglementată de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare (SRL, SA, SNC, SCS, SCA)/companie națională/societate națională/regie autonomă/cooperativă de credit/casă centrală/societate cooperativă/

cooperativă agricolă/ institut național de cercetare-dezvoltare/grup de interes economic (comerciant, necomerciant)/grup european de interes economic (comerciant, necomerciant) /societate europeană/ societate cooperativă europeană/sucursală, persoană fizică autorizată (PFA), asociație, fundație etc.;

7. Codul unic de înregistrare — se va completa, după caz, în funcție de forma de organizare a furnizorului transfrontalier; se va completa și denumirea instituției din țara de origine care a atribuit codul unic de înregistrare;

8. Denumirea programului/programelor de formare profesională prestate în regim transfrontalier — în cazul în care furnizorul de formare profesională derulează mai multe programe în același timp, se va specifica denumirea fiecărui program;

9. Adresa locului de desfășurare a programului de formare profesională prestat în regim transfrontalier — se va completa cu adresele spațiilor în care se vor desfășura atât instruirea teoretică, cât și cea practică pentru fiecare program;

10. Durata programului de formare profesională — durata programului de formare profesională trebuie să fie exprimată în ore/program;

11. Observații — această rubrică se completează numai la prima notificare — se va completa cu informații referitoare la programul/programele de formare profesională desfășurat(e) în regim transfrontalier în ultimii 3 ani în România, după cum urmează:

- numărul și denumirea acestora;
- locul de desfășurare (localitatea);
- numărul de participanți.

ANEXA Nr. 3

Nr. /

NOTIFICARE

Către
COMISIA DE AUTORIZARE

În atenția domnului/doamnei președinte

În conformitate cu prevederile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată,

Instituția (denumirea completă și abreviată),

....., cu sediul în localitatea,

str. nr., cod poștal, sectorul/județul,

țara, cod unic de înregistrare (după caz), cod fiscal, cont,

deschis la, reprezentată prin, tel./fax,

e-mail, având funcția de, menționez că începând cu data de vom

desfășura următorul program de formare profesională:

1. Denumirea programului*)

2. Tipul programului**)

*) Se completează, după caz, denumirea calificării/ocupației sau „grupări de competențe”.

**) Se completează, după caz, cu: inițiere, calificare, recalificare, perfecționare, specializare.

3. Durata programului

4. Locul de desfășurare a programului:

localitatea, str. nr., cod poștal
sectorul/județul

5. Cod COR/Nomenclator

6. Observații

În susținerea notificării depun, potrivit art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000, republicată, următoarele documente:

- a)
- b)
- c)
- d)

Data

.....

Semnătura reprezentantului legal

.....

L.S.

ANEXA Nr. 4

Nr. /

NOTIFICARE

C ă t r e

COMISIA DE AUTORIZARE

În atenția domnului/doamnei președinte

În conformitate cu prevederile art. 35 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată,

Instituția (denumirea completă și abreviată)

.....
cu sediul în localitatea, str. nr., cod poștal

sectorul/județul, țara, cod unic de înregistrare (după caz)

cod fiscal, cont, deschis la, reprezentată prin

tel./fax, e-mail, având funcția de, menționez că începând cu

data de vom desfășura următorul program de formare profesională:

1. Denumirea programului*)

2. Tipul programului**)

3. Durata programului

4. Locul de desfășurare a programului:

localitatea, str. nr., cod poștal
sectorul/județul

5. Cod COR/Nomenclator

6. Observații

În susținerea notificării depun, potrivit art. 35 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000, republicată, următoarele documente:

a)

b)

c)

d)

Data

.....

Semnătura reprezentantului legal

.....

L.S.

*) Se completează, după caz, denumirea calificării/ocupației sau „grupări de competențe”.

**) Se completează, după caz, cu: inițiere, calificare, recalificare, perfecționare, specializare.

**DECLARAȚIA PE PROPRIA RĂSPUNDERE
a reprezentantului legal al furnizorului de formare profesională autorizat**

Subsemnata/Subsemnatul,, posesoare/posesor al actului de identitate de tip, seria nr. și CNP, reprezentant legal al, CUI/Cod RPJFSP, (nume, statut juridic) (Registrul persoanelor juridice fără scop patrimonial) în calitate de, având Autorizația nr., pentru programul de formare profesională de tip, cod COR/cod NC, eliberată de Comisia de autorizare a județului, la data de, cunoscând prevederile legale ale art. 326 din Codul penal privind falsul în declarații, declar pe propria răspundere că în perioada programul se va desfășura în localitatea, la adresa, folosind următorii formatori:

— specialist/profesor, având Certificatul cu recunoaștere națională nr.;

— specialist/profesor, având Certificatul cu recunoaștere națională nr.

Mă angajez ca în termen de 15 zile de la data prezentei să pun la dispoziția comisiei care a acordat autorizarea, în copie legalizată, setul de documente care să susțină cele declarate de mine pe propria răspundere.

Menționez că examenul de absolvire al programului se va desfășura la data de

Data

Semnătura

.....

Nr. /

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU CALIFICĂRI

Comisia de autorizare a furnizorilor de formare profesională din

A C O R D

.....
(denumirea furnizorului de formare profesională)

cu sediul în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, cod unic de înregistrare/cod fiscal, nr. de ordine în Registrul național al furnizorilor de formare profesională a adulților, primește acordul, potrivit prevederilor art. 30 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, să organizeze programul de pentru calificarea/ocupația/gruparea de competențe, cod NC/COR

Președinte
Comisia de autorizare

.....

L.S.

Data acordului

SITUAȚIA

privind programele de formare profesională finalizate de furnizorii de formare profesională neautorizați

Anul trimestrul

Județul	Denumirea furnizorului	Datele de contact	Denumirea programului/programelor de formare profesională	Cod CAEN	Durata în ore a programului de formare profesională				Număr de participanți (beneficiari)			Preț/oră/ cursant
					Între 1—8 ore	Între 9—40 de ore	Între 41—80 de ore	Peste 80 de ore	Total, din care:	Tineri între 16—25 de ani	Adulți între 55—64 de ani	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Semnificația coloanelor din tabelul de mai sus este următoarea:

1. Județul — se va completa numele județului de unde furnizorul de formare profesională a transmis situația;

2. Denumirea furnizorului — se va completa cu denumirea furnizorului de formare profesională neautorizat, așa cum rezultă din actul constitutiv sau, după caz, modificator: act adițional, hotărârea AGA, decizia CA, act de înființare, hotărârea asociatului unic etc.;

3. Datele de contact (adresă, telefon, fax, e-mail etc.);

4. Denumirea programului/programelor de formare profesională;

5. Cod CAEN — se va înscrie codul CAEN al activității pentru care se organizează programul de formare profesională;

6—9. Durata programului de formare profesională — se va completa cu durata exprimată în ore, de exemplu „15 ore” se scrie în coloana 7;

10—12. Număr participanți pe fiecare program de formare;

13. Preț/oră/cursant — prețul plătit de cursant se împarte la numărul de ore al programului de formare (se va înregistra numărul fără zecimale).

NOTĂ

Reproducem mai jos prevederile art. II—IV din Legea nr. 167/2013, care nu sunt încorporate în forma republicată a Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale Legii nr. 167/2013:

„Art. II. — Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și Ministerul Educației Naționale, împreună cu Autoritatea Națională pentru Calificări, vor elabora și vor supune spre aprobare Guvernului normele metodologice pentru aplicarea prevederilor prezentei legi, în termen de 90 de zile de la data publicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, furnizorii de formare profesională care desfășoară/prestează servicii de formare profesională în regim neautorizat au obligația de a notifica organizarea de servicii de formare profesională în condițiile prevăzute la art. 24³ alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.

(2) În tot cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 129/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al actelor normative în vigoare de punere în aplicare a acestora:

a) sintagma «Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei» se înlocuiește cu sintagma «Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice»;

b) sintagma «Ministerul Educației și Cercetării» se înlocuiește cu sintagma «Ministerul Educației Naționale»;

c) sintagma «direcții județene pentru dialog, familie și solidaritate socială, respectiv a municipiului București» se înlocuiește cu sintagma «agenții pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București»;

d) sintagmele «Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților» și «Secretariatul tehnic al Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților» se înlocuiesc cu sintagma «Autoritatea Națională pentru Calificări».

Art. IV. — (1) Obligațiile de cooperare administrativă ce rezultă din aplicarea prezentei legi se realizează de către Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, Ministerul Educației Naționale, Autoritatea Națională pentru Calificări, comisiile de autorizare, prin intermediul sistemului de informare al pieței interne (IMI), potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

(2) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, pe baza propunerilor Autorității Naționale pentru Calificări, vor fi modificate și completate, în mod corespunzător, următoarele acte normative:

a) Metodologia de autorizare a furnizorilor de formare profesională a adulților, aprobată prin Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 353/5.202/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 5 noiembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

b) Procedura de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării și al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 4.543/468/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 5 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice va supune spre aprobare Guvernului proiectul de hotărâre pentru aprobarea metodologiilor de implementare a principiilor de asigurare a calității și pentru aprobarea organismelor externe de control responsabile pentru asigurarea calității.”

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

